

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia 3. Ioannes puer & Zacharias. Echo Ad Ioannem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70001)

Elegia 3.

Ioannes puer & Zacharias.

ECHO AD IOANNEM.

Semper an ergo rudem frenabunt vincula linguam ?
 Nascere, & arcta piâ fræna recide manu.
 Nascere. quid seras partum suspendis in horas?
 Quis scit an è partu vox sititura tuo?
 Nasceris. ô felix ! mutæ decus ipse senectæ.
 Quod toties tellus orba, vel astra vouent,
 Vocalique parens nunc erudit ora palato,
 Atque recens nato dulce propinat aue.
 Mira fides ! gnatus, pater, ô pater, exeo, clamar.
 Eluctansque sinu, patris in ora ruit.
 Quaque ruit, teneris secat vnguibus oris habenas,
 Dux ego vox, inquit, me duce, discet loqui.
 Fare, quid ô turbas ? tali sere verba magistro,
 Nolo parens fileat, Vox cui gnatus erat.
 Audin' ? ambo pari conspirant corde susurros:
 Alternatque pares ille, vel ille sonos.
 Ipse parens puero, puer accinit ipse parenti,
 Alter iò plaudit, plaudit & alter iò.
 Vt sonat aura loquace repente voluta cauernâ,
 Æmula cui mimis adsonat aura petris,
 Alternosque refert reparabilis ordo susurros,
 Hinc vox, inde redux vocis imago specu.
 Sic bene si spectem (ni mens me fallit, & auris)
 Par hinc aurâ sonat, sed sine rupe sonat.
 Et vibrat, alternoque vibrans hinc inde flabello,
 Lingua sonora cauo ventilat ore sonum.
 Vox patris vna, puer salue, puer inclyte salue.
 Reddit aue concors vocis imago puer.
 Littera si qua sonum fors vna, vel altera mutat ;
 Esse patris salue pufio credit Aue,

Elegia